

Житомирський державний університет імені Івана Франка
Навчально-науковий інститут іноземної філології
Кафедра германської філології та зарубіжної літератури

**ІНСТРУКТИВНО-МЕТОДИЧНІ МАТЕРІАЛИ
ДО СЕМІНАРСЬКИХ ЗАНЯТЬ**

з обов'язкової освітньої компоненти

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ІСТОРІЇ ЛІТЕРАТУРИ І СУЧАСНОГО
ЛІТЕРАТУРОЗНАВСТВА**

для підготовки здобувачів
другого (магістерського) рівня вищої освіти

Галузь знань	01 Освіта/Педагогіка
Спеціальність	014 Середня освіта
Предметна спеціальність	014.02 Середня освіта (Мова та зарубіжна література (англійська))
Спеціалізація	014.021 Англійська мова і зарубіжна література
Освітня програма	Англійська та німецька мови й зарубіжна література в закладах освіти
ННІ	іноземної філології

Укладач: завідувач кафедри германської філології та зарубіжної літератури **Астрахан Наталя,**

Розглянуто та схвалено
на засіданні кафедри германської філології
та зарубіжної літератури
Протокол від № 13 від 8.05.2024

Завідувач кафедри _____ Наталя АСТРАХАН

Житомир 2024

УДК 82(1-87)
А 83

*Рекомендовано до друку вченою радою Житомирського державного
університету імені Івана Франка
(протокол № 9 від 31 травня 2024 року)*

Рецензенти:

Олександр ЄВЧЕНКО, кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри міжнародних відносин та політичного менеджменту Державного університету «Житомирська політехніка»;

Тетяна КОВАЛЬОВА, кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри іноземних мов Поліського національного університету;

Наталія ЩЕРБА, доктор педагогічних наук, доцент, професор кафедри міжкультурної комунікації та іншомовної освіти ННІ іноземної філології Житомирського державного університету імені Івана Франка.

Астрахан Н. І. Інструктивно-методичні матеріали до семінарських занять із освітньої компоненти «Актуальні проблеми історії літератури і сучасного літературознавства» для здобувачів другого рівня вищої освіти. Житомир : Вид-во ЖДУ імені Івана Франка. 2024. 62 с.

© Астрахан Н. І., 2024
© Житомирський державний
університет імені Івана Франка, 2024

ЗМІСТ

Вступ.....	4
Опис освітньої компоненти.....	6
Критерії оцінювання навчальних досягнень на семінарському занятті....	7
Семінарське заняття № 1	8
Семінарське заняття № 2	10
Семінарське заняття № 3	12
Семінарське заняття № 4	15
Семінарське заняття № 5	17
Семінарське заняття № 6	19
Тестові завдання для самоконтролю.....	22
Питання до заліку.....	55
Рекомендована література.....	58

ВСТУП

Обов'язкова освітня компонента «Актуальні проблеми історії літератури і сучасного літературознавства» адресована здобувачам другого (магістерського) рівня вищої освіти, які навчаються за освітньою програмою «Англійська та німецька мови й зарубіжна література в закладах освіти».

Метою вивчення освітньої компоненти є формування у здобувачів вищої освіти уявлення про об'єктно-предметну сферу історії літератури та основні напрями розвитку сучасного літературознавства; вироблення вмій і навичок аналізу художнього тексту та інтерпретації літературних творів, що репрезентують світовий літературний процес із використанням продуктивних дослідницьких стратегій сучасної науки про літературу; всебічний розвиток філологічної компетенції здобувачів вищої освіти, їх обізнаності щодо актуальних проблем історії зарубіжної та української літератури, теоретико-методологічних перспектив їх вирішення.

Основними завданнями вивчення освітньої компоненти є:

- сформуванню уявлення про логіку розгортання світового літературного процесу від давнини до сучасності, у зміні літературних епох, літературно-художніх напрямів;
- навчити співвідносити основні етапи світового літературного процесу з еволюцією літературознавчої думки й зумовленим нею гносеологічним потенціалом сучасного літературознавства;
- дати уявлення про проблемні сфери історії зарубіжної літератури як складової однієї з базових наукових дисциплін науки про літературу;
- актуалізувати теоретико-літературні знання, необхідні для осягнення фактів історії зарубіжної літератури;
- формувати навички аналізу художнього тексту / інтерпретації літературних творів, репрезентативних для певних етапів розгортання світового літературного процесу, літературно-художніх напрямів, художньо-естетичних течій, із використанням сучасної літературознавчої методології;
- забезпечити розуміння жанрово-стилістичних та індивідуально-авторських особливостей поетики визначних творів світового літературного процесу та української літератури, здійснювати

їх особистісне прочитання/інтерпретацію, що має стати основою текстуального вивчення творів у ході навчання зарубіжної літератури;

➤ розкрити діалогічну природу літературного твору, гуманістичний потенціал класичної літератури, її здатність об'єднувати людей, які належать до різних національно-культурних спільнот, на основі поваги до національно-специфічних цінностей та розуміння їх укоріненості у загальнолюдських (універсальних) буттєвих смислах;

➤ формувати вміння літературознавчої рефлексії щодо наукової обґрунтованості власної педагогічної діяльності в галузі викладання зарубіжної літератури, відповідального звернення до емоційно-аксіологічного та загальнокультурного потенціалу здобутків світового літературного процесу.

Методичні рекомендації включають плани семінарських занять, що супроводжуються визначенням мети заняття, переліком опорних понять теми, завданнями практичного спрямування, списком основної та додаткової літератури за темою семінарського заняття; орієнтовні тестові завдання для самоконтролю; питання до підсумкової форми контролю (заліку); загальний переліком основної та додаткової літератури.

ОПИС ОСВІТНЬОЇ КОМПОНЕНТИ

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, ОПП / ОНП рівень вищої освіти	Характеристика освітньої компоненти	
		денна форма	заочна форма
Кількість кредитів – 3	01 Освіта/Педагогіка	Обов'язкова	
	014 Середня освіта		
Модулів – 1	Англійська та німецька мови й зарубіжна література в закладах освіти	1 семестр	
Загальна кількість годин – 90		Лекції	
Тижневих годин для денної форми: аудиторних – 1,9 год., самостійної роботи студента – 3,2 год.	Другий (магістерський) рівень вищої освіти	18 год.	6 год.
		Практичні / Семінарські	
		12 год.	4 год.
		Лабораторні	
		-	-
		Самостійна робота	
		60 год.	80 год.
		Індивідуальна робота	
-	-		
		Вид контролю: залік	

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ НАВЧАЛЬНИХ ДОСЯГНЕНЬ НА СЕМІНАРСЬКОМУ ЗАНЯТТІ

Оцінювання відповідей теоретичного та практичного спрямування на семінарському занятті здійснюється відповідно до «Положення про критерії та порядок оцінювання навчальних досягнень здобувачів вищої освіти Житомирського державного університету імені Івана Франка» та згідно з Європейською кредитною трансферно-накопичувальною системою ([https://zu.edu.ua /offic/ocinjuvannya_zvo.pdf](https://zu.edu.ua/offic/ocinjuvannya_zvo.pdf)). З опорою на означене «Положення» розроблені критерії оцінювання відповідей на теоретичні питання та виконання практичних завдань на семінарських заняттях.

Поточний модульний та підсумковий контроль покликані повно та системно оцінити академічні досягнення здобувачів, на які спрямовані всі види навчальних робіт, вказані у навчальній та робочій програмах, силабусі, інструктивно-методичними матеріалами до семінарських занять, методичними рекомендаціями до організації самостійної та індивідуальної роботи.

Семінарське заняття	Теоретичні питання (кількість балів)	Практичні завдання (кількість балів)
Семінарське заняття № 1	50	50
Семінарське заняття № 2	50	50
Семінарське заняття № 3	50	50
Семінарське заняття № 4	50	50
Семінарське заняття № 5	50	50
Семінарське заняття № 6	50	50
Підсумкова модульна контрольна Робота	100	

ПЛАНИ СЕМІНАРСЬКИХ ЗАНЯТЬ

Семінарське заняття № 1

Тема: ГЕРМЕНЕВТИЧНІ ОСНОВИ ОСОБИСТІСНОЇ ІНТЕРПРЕТАЦІЇ ЛІТЕРАТУРНОГО ТВОРУ

Мета: сформувати у здобувачів освіти уявлення про герменевтичну традицію у культурі та філософську герменевтику як одну з продуктивних методологій сучасного літературознавства, особистісну інтерпретацію як сутнісне основу академічного освоєння історії літератури.

Опорні поняття: герменевтична традиція, інтерпретація, розуміння, герменевтика, герменевт, інтерпретаційна система, конфлікт інтерпретацій.

План

1. Герменевтична традиція у літературознавстві.
2. Філологічна герменевтика Ф. Д. Е. Шляєрмахера. Методи інтерпретації.
3. Філософська герменевтика як методологічна основа літературознавчих студій.
4. М. Гайдеггер про мову як дім буття (реферат).
5. Розуміння та інтерпретація літературного твору в контексті ідей Г.-Г. Гадамера.
6. П. Рікер про конфлікт інтерпретацій (реферат).
7. Особистісний характер дидактичної інтерпретації літературного твору.

Література

Основна

1. Астрахан Н. Буття літературного твору. Аналітичне та інтерпретаційне моделювання : монографія. Київ, 2014. 432 с.
2. Білоус П. Теорія літератури : навч. посіб. Київ, 2013. 328 с.
3. Дослідницькі стратегії сучасного літературознавства: навч. посіб. [для здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти спеціальностей 035 Філологія та 014 Середня освіта (Мова та література)] / уклад.: Т. М.

Марченко, Л.І. Морозова, О.А. Писарева, М. Ю. Шкуропат, І.О. Скляр. Слов'янськ : Вид-во Б. І. Маторіна, 2018. 233 с.

4. Галич О. А. Історія літературознавства : підручник для студ. вищ. навч. закл.; голов. ред. А. С. Мнищенко. Київ : Либідь, 2013. 392 с.

Додаткова

1. Врубель Лукаш. Герменевтика // Література. Теорія. Методологія; [пер. з польськ. С. Яковенка; упорядк. і наук. ред. Д. Уліцької]. [2-ге вид.] К. : Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2008. С. 56–113.

2. Гадамер Г.-Г. Герменевтика і поетика : вибрані твори / Пер. з нім. Київ, 2001. 288 с.

3. Гайдеггер Мартін. Дорогою до мови; [пер. з нім. В. Кам'янець]. Львів: Літопис, 2007. 232 с.

4. Квіт С. Виміри філософської герменевтики. *Слово і час*. Київ : Фенікс, 2007. № 5. С. 17–27.

5. Квіт С. Герменевтика стилю. Київ, 2013. 143 с.

6. Лановик З. *Hermeneutica Sacra*. Тернопіль : Редакційно-видавничий відділ ТНПУ, 2006. 587 с.

7. Лексикон загального та порівняльного літературознавства / [за ред. А. Волкова] / В.о. Буковинського центру гуманітарних досліджень. Чернівці : Золоті литаври, 2001. 636 с.

8. Література. Теорія. Методологія / Пер. з польськ. С. Яковенка ; упорядк. і наук. ред. Д. Уліцької. Київ, 2008. 543 с.

9. Мітосек З. Теорія літературних досліджень / Пер. з пол. Гуменюка В. Сімферополь, 2005. 408 с.

10. Рікер П. Конфлікт інтерпретацій // Антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст. / [за ред. М. Зубрицької]. Львів : Літопис, 1996. С. 227–242.

Практичні завдання

1. Навести приклади «конфлікту інтерпретацій» в процесі прочитання твору зарубіжної літератури.

2. Створити презентацію за одним із питань теми.

Семінарське заняття № 2

Тема: ФЕНОМЕНОЛОГІЯ ТА РЕЦЕПТИВНА ЕСТЕТИКА

Мета: сформувати у здобувачів освіти уявлення про феноменологічне бачення літературного твору, основні ідеї Р. Інгардена, твір як формально-змістовну єдність, художню цілісність.

Опорні поняття: літературознавча феноменологія, конкретизація літературного твору, шари твору, рецептивна естетика, горизонт тексту, горизонт інтерпретатора, імпліцитний/експліцитний автор, імпліцитний/експліцитний читач.

План

1. Літературознавча феноменологія Р. Інгардена.
2. Поняття про конкретизацію літературного твору.
3. Р. Інгарден про рівні (шари) літературного твору.
4. Рецептивна естетика у літературознавстві ХХ століття.
5. В. Ізер про художній та естетичних полюси твору.
6. Г. Р. Яусс про горизонти тексту та інтерпретатора.
7. Рецептивна поетика в українському літературознавстві (реферат).

Література

Основна

1. Галич О. А. Історія літературознавства : підручник для студ. вищ. навч. закл.; голов. ред. А. С. Мнищенко. Київ : Либідь, 2013. 392 с.
2. Дослідницькі стратегії сучасного літературознавства: навч. посіб. [для здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти спеціальностей 035 Філологія та 014 Середня освіта (Мова та література)] / уклад.: Т. М. Марченко, Л. І. Морозова, О. А. Писарева, М. Ю. Шкуропат, І. О. Скляр. Слов'янськ : Вид-во Б. І. Маторіна, 2018. 233 с.
3. Наєнко М. К. Історія українського літературознавства і критики: навч. посіб. Київ : Академія, 2010. 520 с. (Серія «Альма-матер»).
4. Червинська О. В. Рецептивна поетика. Історико-методологічні та теоретичні засади. Чернівці : Рута, 2001. 56 с.

Додаткова

1. Ізер В. Процес читання: феноменологічне наближення // Антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст. / [за ред. М. Зубрицької]. Львів : Літопис, 1996. С. 261–277.
2. Інгарден Р. Про пізнавання літературного твору / Р. Інгарден // Антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст.; [за ред. М. Зубрицької]. – Львів : Літопис, 1996. – С. 136–163.
3. Література. Теорія. Методологія / Пер. з польськ. С. Яковенка ; упорядк. і наук. ред. Д. Уліцької. Київ, 2008. 543 с.
4. Мітосек З. Теорія літературних досліджень / Пер. з пол. Гуменюка В. Сімферополь, 2005. 408 с.
5. Уліцька Д. Феноменологічна філософія літератури // Література. Теорія. Методологія; [пер. з польськ. С. Яковенка; упорядк. і наук. ред. Д. Уліцької]. [2-ге вид.]. К. : Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2008. С. 114–135.
6. Яусс Г.Р. Естетичний досвід і літературна герменевтика // Антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст.; [за ред. М. Зубрицької]. Львів : Літопис, 1996. С. 278–307.

Практичні завдання

1. Підготувати презентацію за одним із питань плану.
2. Зробити конспект 1, 2 або 6 джерела з переліку додаткової літератури.

Семінарське заняття № 3

Тема: СТРУКТУРАЛІЗМ І СЕМІОТИКА У ЛІТЕРАТУРОЗНАВСТВІ ХХ СТОЛІТТЯ. НАРАТОЛОГІЧНА ДОСЛІДНИЦЬКА СТРАТЕГІЯ

Мета: сформувати у здобувачів освіти уявлення про структуралізм та семіотику, їх роль у розвитку літературознавства ХХ століття, методологічні можливості, особливості предметизації художнього тексту і літературного твору; розкрити сутність наратологічного аналізу, особливості його застосування для характеристики наративної структури художнього тексту.

Опорні поняття: структура, структуралізм, «логіка бриколажу», знак, знакова система, семіотика, наратор, наратив, нарація, оповідь, подія, типи наратора.

План

1. Ф. де Соссюр як передтеча структуралізму та семіотики.
2. Структуралізм: представники, фази розвитку. Структуралізм та формалізм.
3. Поняття про структуру. Літературний твір як структура.
4. Семіотика як наука про знаки та знакові системи.
6. Поняття про знак та його структуру.
7. Структуралізм та семіотика в концепціях А. Греймаса, Р. Барта, Ю. Крістевої, Ю. Лотмана, У. Еко (реферати).
8. Наратологія як відгалуження структуралізму. Ключові поняття наратології: наратив, нарація, таратор, оповідь, оповідний твір (реферат).
9. Автор, читач, наратор у межах події оповіді.

Література

Основна

1. Гром'як Р. Т. Текст літературно-художнього твору: епістемологічно-когнітивні аспекти // Неймовірно можливі світи: референтність, фікційність, текстуалізація. Монографія / [за ред. Романа Гром'яка]. Тернопіль : Редакційно-видавничий відділ ТНПУ, 2005. 291 с.

2. Гром'як Р. Т. Ще раз про структуру і статус методології. *Науковий вісник Волинського національного університету імені Лесі Українки. Філологічні науки. Літературознавство*. 2008. № 8. С. 13–16.
3. Іванишин В. П. Нариси з теорії літератури: навч. посіб. / [упоряд. тексту П. В. Іванишина]. Київ: ВЦ «Академія», 2010. 256 с. (Серія «Альма матер»).
4. Мітосек З. Структуралістські орієнтації в літературознавчих дослідженнях // *Література. Теорія. Методологія*; [пер. з польськ. С. Яковенка; упорядк. і наук. ред. Д. Уліцької]. [2-ге вид.]. Київ : Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2008. С. 198–215.
5. Папуша І. *Modus ponens*. Нариси з наратології. Тернопіль : Крок, 2013. 259 с.

Додаткова

1. Астрахан Н. І. Теорія літератури: основи, традиції, актуальні проблеми: навчальний посібник Київ КИЇВ : Видавничий дім Дмитра Бураго, 2021. 296 с.
2. Білоус П. В. Теорія літератури. Київ : Академвидав, 2013. 328 с.
3. Еко У. Роль читача. Дослідження з семіотики текстів / Пер. з англ. Мар'яни Гірняк. Львів: Літопис, 2004. 384 с.
3. Євшан М. Критика. Літературознавство. Естетика. Київ : Основи, 1998. 658 с.
4. Літературознавчий словник-довідник / [за ред. Р. Т. Гром'яка, Ю. І. Коваліва, В. І. Теремка]. КИЇВ : ВЦ «Академія», 2007.
5. Наєнко М. К. Українське літературознавство: Школи, напрями, тенденції. Київ : Академія, 1997. 320 с.
6. Овчарек Б. Поняття та еволюція літературної семіотики // *Література. Теорія. Методологія*; [пер. з польськ. С. Яковенка; упорядк. і наук. ред. Д. Уліцької]. [2-ге вид.]. Київ : Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2008. С. 216–234.
7. Пештак П. Російський формалізм // *Література. Теорія. Методологія*; [пер. з польськ. С. Яковенка; упорядк. і наук. ред. Д. Уліцької]. [2-ге вид.]. Київ : Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2008. С. 136–175.

Практичні завдання

1. Здійснити структурний аналіз художнього тексту літературного твору, що входить до чинної програми із зарубіжної літератури для ЗЗСО (за власним вибором).
2. Здійснити аналіз оповідної структури (наратологічний аналіз) стосовно обраного літературного твору.
3. Розробити урок текстуального вивчення літературного твору, побудований на застосуванні структурально-семіотичного методу у дослідницькій діяльності учнів та вчителя.

Семінарське заняття № 4

Тема: ПОСТСТРУКТУРАЛІЗМ І ДЕКОНСТРУКТИВІЗМ

Мета: сформувати у здобувачів освіти уявлення про передумови руху від структуралізму до постструктуралізму в контексті розвитку літературознавчої думки ХХ століття та розгортання постмодерністської художньої практики, розкрити сутність постструктуралістського зсуву від твору до Тексту, значення інтертекстуальності, гри, гасла “смерть автора”, деконструкції.

Опорні поняття: постструктуралізм, деконструкція, дискурс, гра, інтертекстуальність, Текст, письмо, скриптор, палімпсест, колаж, пастиш, інтертекстуальність, постмодернізм, постпостмодернізм, метамодернізм.

План

1. Від структуралізму до постструктуралізму: шляхи розвитку літературознавчої думки наприкінці ХХ століття.
2. Постструктуралізм і постмодернізм. Постпостмодернізм. Метамодернізм.
3. Постструктуралізм в теоретичних концепціях Р. Барта. Поворот від твору до Тексту. Р. Барт про «письмо», «текст-задоволення» і «текст-насолоду» (реферат).
4. Ю. Крістева й теоретична спадщина М. Бахтіна. Поняття про інтертекстуальність.
5. Ж. Деррида та його вплив на розвиток гуманітарних наук (реферат).
6. Деконструкція – постструктуралізм – деконструктивізм.
7. «Замітки на полях “Імені Розі”» У. Еко як постструктуралістська декларація.
8. Постструктуралізм про «смерть автора».

Література

Основна

1. Галич О. А. Історія літературознавства : підручник для студ. вищ. навч. закл.; голов. ред. А. С. Мнищенко. Київ : Либідь, 2013. 392 с.

2. Галич О. А. Теорія літератури : підручник для студ. філол. спец. вузів / О. А. Галич, В. М. Назарець, Є. М. Васильєв ; за наук. ред. О. Галича. 4-те вид., стер. Київ : Либідь, 2008. 488 с.
3. Мітосек З. Теорії літературних досліджень [пер. з польськ. В. Гуменюк ; наук. ред. В. І. Іванюк]. Сімферополь : Таврія, 2005. 408 с.
4. Мругальський Міхал. Деконструкція – постструктуралізм – деконструктивізм // Література. Теорія. Методологія / [пер. з польськ. С. Яковенка; упорядк. і наук. ред. Д. Уліцької]. [2-ге вид.]. К. : Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2008. С. 333–377.
5. Ференц Н. С. Теорія літератури і основи естетики : навчальний посібник. Київ : Знання, 2014. 511 с. (Вища освіта ХХІ століття).

Додаткова

1. Барт Р. Від твору до тексту. *Антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст.* / [за ред. М. Зубрицької]. Львів : Літопис, 1996. С. 378–384.
2. Еко У. Роль читача. Дослідження з семіотики текстів / Пер. з англ. Мар'яни Гірняк. Львів: Літопис, 2004. 384 с.
3. Крістева Ю. Полілог / Ю. Крістева; [пер. з фр. П. Таращука]. Київ : Юніверс, 2004. 480 с.
4. Зубрицька М. Homo legens: читання як соціокультурний феномен. Л. : Літопис, 2004. 352 с.
5. Фуко М. Що таке автор? *Антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст.* Львів: Літопис, 2002. С. 598–613.
6. Чаплєвич Є. Діалогічне мислення Михайла Бахтіна // Література. Теорія. Методологія; [пер. з польськ. С. Яковенка; упорядк. і наук. ред. Д. Уліцької]. [2-ге вид.]. Київ : Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2008. С. 176–197.

Практичні завдання

1. Законспектувати статтю Р. Барта «Від твору до Тексту» або післямову У. Еко до роману «Ім'я Рози» «Замітки на полях “Імені Рози”».
2. Підготувати презентацію, присвячену науковій та художньо-творчій діяльності У. Еко.

Семінарське заняття № 5

Тема: ФЕМІНІСТИЧНА КРИТИКА І ГЕНДЕРНІ СТУДІЇ

Мета: сформувати у здобувачів освіти уявлення про феміністичну критику і гендерні студії, їх роль у межах постструктуралістської літературознавчої парадигми, можливості прочитання сучасної зарубіжної та української літератури.

Опорні поняття: постструктуралістське літературознавство, літературознавча парадигма, епістема, феміністична критика, гендер, гендерні студії, трансгресія, фемінізм, постфемінізм.

План

1. Фемінізм і сучасна західна епістема.
2. Феміністична критика і гендерні студії у межах постструктуралістської літературознавчої парадигми.
3. Поняття про гендер і гендерну проблематику.
4. Гендерні дослідження.
4. Принцип трансгресії та його реалізація у гендерних студіях.
5. Праця Ю. Крістєвої «Бажання в мові» (реферат).
6. Феміністична критика в контексті фемінізму і постфемінізму. С. де Бовуар.
7. Фудожньо-філософські дослідження О. Забужко (реферат).

Література

Основна

1. Бажан О. М. Кореляція феміністичної та гендерної критики як різновидів новітнього літературознавства. *Шевченкознавчі студії : збірник наукових праць. Випуск 16.* Київ: Київський ВПЦ університет. 2012. С. 152–163.
2. Деріда Ж. Письмо та відмінність. [пер. з фр. В.Шовкун]. Київ: Основи, 2004. 602 с.
3. Забужко О. *Notre Dame d'Ukraine: Українка в конфлікті міфологій.* 3-е вид., виправл. Київ: Факт, 2007. 640 с.

4. Кендес У., Зіммерман Д. Створення гендеру; [пер. з англ. Е. Здравомислова]. *Гендерна педагогіка*. Суми, 2006. С. 22–47.
5. Кеплен Е. Е. Жіночі студії; [пер.з англ. В.Шовкун] // *Енциклопедія постмодернізму*. Київ, 2003. С. 154–163.

Додаткова

1. Агеєва В.П. Поетика зламу століть. Творчість Лесі Українки в постмодерній інтерпретації. Київ: Либідь, 1999. 264 с.
2. Гундорова Т.І. *Femina melancholica*. Стаття і культура в гендерній утопії Ольги Кобилянської. Київ: Критика, 2002. 272 с.
3. Крістева Ю. Полілог; [пер. з фр. Київ: Юніверс, 2004. 480 с.
4. Павличко С. Канон класиків як поле гендерної боротьби // *Фемінізм*. Київ: Основи, 2002. С. 213–218.

Практичні завдання

1. Підготувати презентацію за одним із питань плану семінарського заняття.
2. Навести приклади творів класичної літератури, які могли б бути проаналізовані в межах феміністичної критики та/або гендерних студій.
3. Підготувати конспект одного із джерел основної літератури до семінарського заняття.

**Тема: ПСИХОАНАЛІТИЧНІ КОНЦЕПЦІЇ ТВОРЧОСТІ Й АВТОРА В
УКРАЇНСЬКОМУ ЛІТЕРАТУРОЗНАВСТВІ ТА СУЧАСНІЙ
УКРАЇНСЬКІЙ ЛІТЕРАТУРІ**

Мета: сформувати у здобувачів освіти уявлення про психоаналітичні студії, їх місце в сучасному літературознавчому дискурсі; здійснювану в просторі психоаналітичних студій концептуалізацію феномену автора та літературно-художньої творчості; можливості і межі психоаналітичного прочитання творів класичної та сучасної української та зарубіжної літератур; методологічні обрії архетипного аналізу.

Опорні поняття: фрейдизм, неофрейдизм, постфрейдизм, глибинна психологія, психоаналітичні студії, індивідуальне несвідоме, колективне несвідоме, архетип, символ, архетипний аналіз.

План

1. Основні положення теорії З. Фрейда та можливості їх застосування у літературознавстві:
 - Фрейд про структуру особистості;
 - психоаналітичне пояснення природи художньої творчості;
 - Фрейд про тлумачення сновидінь.
2. Вчення К. Г. Юнга в контексті сучасного літературознавчого дискурсу:
 - критика Юнгом теорії З. Фрейда;
 - Юнг про місце й функції несвідомого у структурі особистості;
 - поняття про колективне несвідоме, його прояви у суспільному й культурному житті;
 - Юнг про архетипи й символи, символічну сутність мистецтва.
3. Психоаналіз і постструктуралізм. Неофрейдизм. Постфрейдизм (реферат).
4. Психоаналіз й українська література та літературознавство.
Н. Зборовська, В. Агеєва, С. Павличко.

Література

Основна

1. Зборовська Н. В. Код української літератури: Проект психоісторії новітньої української літератури. К., 2006.
2. Зборовська Н.В. Психоаналіз і літературознавство: Посібник. К.: «Академвидав», 2003. 392 с. (Альма-матер)
3. Кузнецов Ю. Психоаналіз як метод літератури. *Система сучасних методологій*. 2015. С. 326-334.
4. Мірошник О. Психобіографічний метод у літературознавстві. Теорія питання та деякі аспекти практичного застосування. *Літературознавство. Фольклористика. Культурологія*. 2015. Вип. 18-20. С. 363-389.
5. Черниш А. Психоаналітичний дискурс в українській літературі: витоки становлення. *Philological science and education: transformation and development vectors: Collective monograph. Vol. 2. Riga, Latvia: «Baltija Publishing»*, 2021. 422 p. P. 318-337.

Додаткова

1. Мазур М. Історико-філософська інтерпретація архетипів особистості як символічних образів колективного безсвідомого в рецептивному полі психоаналітичних поглядів Карла Густава Юнга. *Грані*. 2020. № 9. С. 40-64.
2. Натяжко С. М. Психоаналітичні дослідження в сучасному літературознавстві. *Питання літературознавства: науковий журнал*. 2015. №91. С.220-233.
3. Павличко С. Дискурс модернізму в українській літературі: монографія. Київ: Либідь, 1999. 447 с.
4. Попович Т. О. Гендерні архетипи К. Г. Юнга як один із поглядів на людську душу та дух. *Актуальні проблеми психології: Збірник наукових праць Інституту психології імені Г. С. Костюка НАПН України*. 2014. № 36. С. 358-365.
5. Процик І. В. Поняття архетипу в науковій літературі: генетико-теоретичний аспект. URL: http://web.znu.edu.ua/herald/issues/2009/fil_2009_2/056-67.pdf (дата звернення: 30.06.2021).
6. Саноцька Н. Колективне несвідоме як джерело творчості у філософській концепції К. Юнга. *Вісник Львівського університету. Філософські науки*. 2006. № 9. С. 88-96.

7. Фрай Н. Архетипний аналіз: теорія мітів. *Антологія світової літературно-критичної думки XX століття* / За ред. М. Зубрицької. Львів: Літопис, 1996. С. 111-153.
8. Фройд З. Тлумачення снів / пер. з нім. В. Б. Чайковського. Харків: Фоліо, 2023. 603 с. (Зарубіжні авт. зібрання).

Практичні завдання

1. Підготувати презентацію за опорними поняттями теми.
2. Зробити конспект одного (за власним вибором) джерела зі списку основної чи додаткової літератури.
3. Підготувати есе на основі психоаналітичного чи архетипно-аналітичного прочитання одного із творів сучасної української або зарубіжної літератури.

ТЕСТОВІ ЗАВДАННЯ ДЛЯ САМОКОНТРОЛЮ

1. № 1. Тип творчості, який реалізує себе у фольклорі, називається...

- А колективним;
- Б індивідуально-авторським;
- В нормативним;
- Г експериментальним;
- Д гротескно-фантастичним.

№ 2. Романтизм як художньо-естетична система, ґрунтується на уявленні про...

- А романтичний двосвіт;
- Б досконалість античних естетичних взірців;
- В необхідність повчати, розважаючи;
- Г необхідність поєднання античних та середньовічних традицій;
- Д перевагу вічного життя щодо земного існування.

№ 3. Класицизм як художньо-естетична система, ґрунтується на уявленні про...

- А досконалість античних естетичних взірців;
- Б відтворенні життя у формах самого життя;
- В необхідність повчати, розважаючи;
- Г необхідність поєднання античних та середньовічних традицій;
- Д перевагу вічного життя щодо земного існування.

№ 4. Література Просвітництва ґрунтується на уявленні про...

- А необхідність повчати, розважаючи;
- Б досконалість античних естетичних взірців;
- В романтичний двосвіт;
- Г абсолют, до якого ведуть художньо-філософські метафізичні пошуки;
- Д перевагу вічного життя щодо земного існування.

№ 5. Автором трактату «Поетика», який став вихідною точкою розвитку літературознавчої думки, був...

- А Аристотель;
- Б Демокрит;

В Геракліт;
Г Платон;
Д Піфагор;

№ 6. Основою художнього мислення є...

А слово;
Б поняття;
В образ;
Г знак;
Д символ.

№ 7. Виокремлював у художньому образі зовнішню форму, внутрішню форму та значення...

А Аристотель;
Б Г. Е. Лессінг;
В Г. В. Ф. Гегель;
Г О. О. Потебня;
Д Р. Інгарден.

№ 8. Аристотель, «Поетика» якого відіграла особливу роль у становленні літературознавства, жив у...

А VI ст. до н.е.;
Б V ст. до н.е.;
В IV ст. до н.е.;
Г III ст. до н.е.;
Д II ст. до н.е.

№ 9. Автором праці «Історична поетика», у якій досліджується виникнення лірики, епосу й драми, їх поступове виокремлення з первісного синкретичного дійства, є...

А В. Грімм;
Б О. М. Веселовський;
В О. О. Потебня;
Г К. Леві-Стросс;
Д Р. Барт.

№ 10. Вперше співвіднесли фабулу й сюжет літературного твору...

А формалісти;
Б структуралісти;
В постструктуралісти;
Г представники рецептивної естетики;
Д новокритики.

№ 11. Зорієнтовані на вивчення структури художнього тексту...

А структуралісти;
Б формалісти;
В постструктуралісти;
Г представники рецептивної естетики;
Д новокритики.

№ 12. Піддають сумніву онтологічний статус структури...

А постструктуралісти;
Б структуралісти;
В фрейдисти;
Г представники рецептивної естетики;
Д новокритики.

№ 13. Започаткували розвиток теорії літератури...

А формалісти;
Б структуралісти;
В постструктуралісти;
Г представники рецептивної естетики;
Д прибічники психоаналітичних студій.

№ 14. Сприймають будь-який текст як палімпсест...

А постструктуралісти;
Б структуралісти;
В фрейдисти;
Г представники феміністичних студій;
Д новокритики.

№ 15. Започаткували практику деконструкції...

А постструктуралісти;
Б формалісти;

В фройдисти;
Г представники рецептивної естетики;
Д представники постколоніальних студій.

№ 16. Оголосили свободу і гру головними принципами розгортання художнього дискурсу...

А постструктуралісти;
Б структуралісти;
В фройдисти;
Г представники глибинної психології;
Д постфеміністи.

№ 17. Започаткували метод «повільного читання»...

А новокритики;
Б структуралісти;
В фройдисти;
Г представники міфокритики;
Д деконструктивісти.

№ 18. Зосередили увагу на естетичній діяльності читача...

А представники рецептивної естетики;
Б структуралісти;
В постфройдисти;
Г_постструктуралісти;
Д представники філософської герменевтики.

№ 19. Аналізують таємниці індивідуального несвідомого автора...

А фройдисти;
Б формалісти;
В_постструктуралісти;
Г представники міфокритики;
Д представники феміністичних студій.

№ 20. Перенесли у сферу літературознавства ідеї Ф. де Сосюра...

А структуралісти;
Б постструктуралісти;

В фройдисти;
Г представники філологічної герменевтики;
Д представники порівняльно-історичної школи.

№ 21. Представником творчої пам'яті в процесі літературної еволюції потрібно вважати...

А рід;
Б жанр;
В слово;
Г образ;
Д твір.

№ 22. Яка з наведених пар понять розкриває логіку розгортання літературного процесу?

А традиція та новаторство;
Б слово й образ;
В рід і жанр;
Г метафора й порівняння;
Д сюжет і фабула.

№ 22. Філософською основою естетики класицизму стала...

А філософія раціоналізму Р. Декарта;
Б німецька класична ідеалістична філософія;
В філософія позитивізму О. Конта;
Г філософія життя Ф. Ніцше;
Д філософія інтуїтивізму А. Бергсона.

№ 24. Філософською основою естетики романтизму стала...

А філософія естетизму Дж. Раскіна;
Б німецька класична ідеалістична філософія;
В філософія позитивізму О. Конта;
Г філософія життя Ф. Ніцше;
Д філософія інтуїтивізму А. Бергсона.

№ 25. Автором трактату «Поетичне мистецтво» – естетичного маніфесту класицизму – був...

А Ж.-Б. Мольєр;
Б Н. Буало;
В П. Корнель;
Г Ж. Расін;
Д Р. Декарт.

№ 26. Епоха романтизму в європейській культурі продовжувалася протягом...

А XVIII ст.;
Б першої половини XIX ст.;
В другій половини XIX ст.;
Г першої половини XX ст.;
Д другій половини XX ст.

№ 27. Слово «модернізм» походить від французького слова, яке в перекладі означає...

А взірцевий;
Б примхливий;
В новий, сучасний;
Г передовий;
Д чуттєвий.

№ 28. Модернізм досягає свого розквіту у...

А другій половині XVIII ст.;
Б першій половині XIX ст.;
В другій половині XIX ст.;
Г першій половині XX ст.;
Д другій половині XX ст.

№ 29. Хто з перелічених авторів не причетний до розвитку європейського романтизму?

А Ж.-Б. Мольєр;
Б Д. Г. Байрон;
В А. Міцкевич;
Г В. Скотт;
Д В. Гюго.

№ 30. Трагедія та комедія виникають в епоху...

- А античності;
- Б середньовіччя;
- В Відродження;
- Г класицизму;
- Д Просвітництва.

№ 31. Драма (у вузькому значенні слова) виникає в епоху...

- А античності;
- Б середньовіччя;
- В Відродження;
- Г класицизму;
- Д Просвітництва.

№ 32. Художнім зображенням особистості в її зв'язках з суспільним життям, історичними обставинами займається...

- А класицизм;
- Б романтизм;
- В реалізм;
- Г символізм;
- Д модернізм.

№ 33. Слово «авангард» в перекладі з французької означає...

- А майбутнє;
- Б враження;
- В вираження;
- Г передовий загін;
- Д новий, сучасний.

№ 34. Протиставлення реальної дійсності й ідеалу є характерним для творів...

- А класицистів;
- Б просвітників;
- В романтиків;
- Г реалістів;

Д модерністів.

№ 35. Конфлікт між почуттям та обов'язком вирішували на користь обов'язку...

А класицисти;

Б просвітники;

В романтики;

Г реалісти;

Д модерністи.

№ 36. Вважали, що література повинна повчати, розважаючи, виховувати людину, щоб змінити життя на краще...

А просвітники;

Б романтики;

В реалісти;

Г модерністи;

Д постмодерністи.

№ 37. Соціально-психологічний роман, оповідання, драма – найхарактерніші жанри...

А романтизму;

Б реалізму;

В символізму;

Г модернізму;

Д постмодернізму.

№ 38. Виключний, особливий герой, який розкривається у виключних, незвичних обставинах, характерний для літератури...

А класицизму;

Б Просвітництва;

В романтизму;

Г реалізму;

Д модернізму.

№ 39. Роман і новела набувають особливого значення в епоху...

А античності;

Б середньовіччя;
В Відродження;
Г бароко;
Д класицизму.

№ 40. Суворі ієрархія літературних жанрів – характерна ознака літератури...

А середньовіччя;
Б класицизму;
В Просвітництва;
Г романтизму;
Д реалізму.

№ 41. Експерименти в галузі художньої форми, тяжіння до фантастики та міфу, трагічне світосприйняття, песимістичний погляд на долю людини у сучасному світі характерні для літератури...

А класицизму;
Б романтизму;
В реалізму;
Г модернізму;
Д постмодернізму.

№ 42. Гра, цитатність, колажність, інтертекстуальність, прагнення зруйнувати кордон між високою літературою та масовою, між художньою та науковою творчістю характерні для літератури...

А класицизму;
Б Просвітництва;
В романтизму;
Г модернізму;
Д постмодернізму.

№ 43. Жанри історичного роману й ліро-епічної поеми виникають в епоху...

А класицизму;
Б Просвітництва;
В романтизму;

Г реалізму;
Д модернізму.

№ 44. Узгоджував розвиток мови і мислення у своїй психолінгвістичній теорії...

А О. Потебня;
Б О. Веселовський;
В І. Франко;
Г К. Г. Юн;
Д К. Леві-Стросс.

№ 45. Розробив вчення про архетип як виявлення колективного несвідомого...

А К. Г. Юнг;
Б О. Веселовський;
В І. Франко;
Г О. Потебня;
Д К. Леві-Стросс.

№ 46. Тезу про «смерть автора» обґрунтували представники...

А постструктуралізму;
Б структуралізму;
В семіотики;
Г порівняльно-історичної школи;
Д формальної школи.

№ 47. Характеризують форму як сукупність прийомів, що здійснюють естетичний вплив на читача, представники...

А формальної школи;
Б постструктуралізму;
В структуралізму;
Г семіотики;
Д порівняльно-історичної школи.

№ 48. Розглядають текст як знакову систему, що забезпечує естетичну комунікацію між автором та читачем, представники...

- А семіотики;
- Б постфрейдизму;
- В міфо-ритуальної критики;
- Г порівняльно-історичної школи;
- Д формальної школи.

№ 49. Знаходять і обґрунтовують підстави для зіставлення літературних явищ представники...

- А порівняльно-історичної школи;
- Б міфологічної школи;
- В культурно-історичної школи;
- Г духовно-філософської школи;
- Д формальної школи.

№ 50. Постструктуралісти за інтертекстом вбачають...

- А полісемію;
- Б матеріал;
- В значення;
- Г смисл;
- Д архетип.

№ 51. Формалісти вважають, що результатом художнього опрацювання матеріалу стає...

- А художня форма;
- Б зміст;
- В хронотоп;
- Г персоносфера;
- Д пафос.

№ 52. Автором праці «Західний канон: книги на тлі епох» є...

- А Г. Блум;
- Б Р. Барт;
- В Ж. Дерріда;
- Г Р. Інгарден;
- Д К. Леві-Стросс.

№ 53. Засновником феноменологічного літературознавства є...

А Р. Інгарден;
Б Р. Барт;
В Ж. Дерріда;
Г Г. Блум;
Д К. Леві-Стросс.

№ 54. Автором праці «*Від твору до Тексту*» є...

А Р. Барт;
Б Г. Блум;
В Ж. Дерріда;
Г Р. Інгарден;
Д К. Леві-Стросс.

№ 55. Автором ідеї деконструкції є...

А Ж. Дерріда;
Б Р. Барт;
В Г. Блум;
Г Р. Інгарден;
Д К. Леві-Стросс.

№ 56. Автором праці «*Структура міфу*» є французький структураліст...

А К. Леві-Стросс;
Б Р. Барт;
В Ж. Дерріда;
Г Р. Інгарден;
Д Г. Блум.

№ 57. Яка наукова дисципліна не пов'язана із літературознавством як наукою?

А історія мистецтва;
Б історія літератури;
В теорія літератури;
Г літературна критика;
Д історіографія літературознавства.

№ 58. Міфологічні уявлення давніх етносів можуть бути реконструйовані на основі...

- А фольклору;
- Б авторської творчості;
- В історичних праць;
- Г філософських трактатів;
- Д статистичних підрахунків.

№ 59. Яка літературознавча школа не пов'язана часом свого становлення із ХІХ століттям?

- А психоаналітична;
- Б культурно-історична;
- В міфологічна;
- Г біографічна;
- Д порівняльно-історична.

№ 60. Яке явище не можна вважати літературно-художнім напрямом?

- А Просвітництво;
- Б бароко;
- В класицизм;
- Г романтизм;
- Д реалізм.

№ 61. Яких авторів Г. Блум поставив у центр «західного канону»?

- А Шекспіра і Данте;
- Б Есхіла і Софокла;
- В Шіллера і Гете;
- Г Ібсена і Шоу;
- Д Стендаля і Бальзака.

№ 62. Літературознавча методологія починає розвиватися в епоху

- А позитивізму;
- Б класицизму;
- В Античності;
- Г середньовіччя;
- Д Ренесансу.

№ 63. Вперше протиставив «науки про природу» та «науки про дух»...

А В. Дільтей;

Б І. Тен;

В Аристотель;

Г Р. Інгарден;

Д В. Ізер.

№ 64. Метод літературознавства має характеризуватися...

А повторюваністю, результативністю;

Б традиційністю;

В новизною;

Г опорою на авторитети;

Д загальновідомістю.

№ 65. Літературознавчі методи створюються...

А літературознавчими школами;

Б окремими дослідниками;

В авторами художніх творів;

Г авторами естетичних трактатів;

Д нелітературознавчими науковими дисциплінами.

№ 66. Методологічна рефлексія сучасного літературознавства передбачає...

А увагу до методів дослідження, оцінку їх ефективності;

Б концентрацію уваги на результатах дослідження;

В методологічний монізм;

Г методологічну анархію;

Д використання передусім загальнонаукових методів.

№ 67. Поняття «література», «літературний твір», «художній текст» пов'язані з...

А об'єктно-предметною сферою літературознавства;

Б поясненням феномену літературно-художньої творчості;

В набором дослідницьких практик;

Г літературознавчою методологією;

Д етапами розвитку літературознавчої думки.

№ 68. Літературознавство як окрема наукова дисципліна починає розвиватися

А на початку ХІХ ст.;

Б в епоху Античності;

В у добу Ренесансу;

Г на початку ХХ ст.;

Д у добу середньовіччя.

№ 69. Різні методологічні настанови у межах сучасного літературознавства...

А доповнюють одна одну;

Б виключають одна одну;

В обґрунтовують одна одну;

Г ілюструють одна одну;

Д ведуть боротьбу одна з одною.

№ 70. Принцип історизму в літературознавстві формується під впливом...

А представників естетичної думки романтизму;

Б Аристотеля;

В Платона;

Г представників естетичної думки класицизму;

Д герменевтичної традиції.

№ 71. Перші літературознавчі школи виникають у...

А ХІХ ст.;

Б ХХ ст.;

В ХХІ ст.;

Г ХІІ ст. до н.е.;

Д ХІІ ст. н.е.

№ 72. Видання «Німецької міфології» Я. та В. Гримм пов'язані з діяльністю...

А міфологічної школи у літературознавстві;

Б культурно-історичної школи;
В порівняльно-історичної школи;
Г «нової критики»;
Д школи рецептивної естетики.

№ 73. Основоположником біографічного методу в літературознавстві був...

А Ш. Сент-Бев;
Б І. Тен;
В О. Потебня;
Г З. Фройд;
Д Р. Барт.

№ 74. Автором праці «Від твору до Тексту» є...

А Р. Барт;
Б І. Тен;
В Ш. Сент-Бев;
В Р. Інгарден;
Г Н. Зборовська.

№ 75. Ідеї І. Тена про вплив «раси, середовища і моменту» на розвиток літератури були важливі для становлення...

А культурно-історичної школи;
Б біографічної школи;
В філологічної школи;
Г психологічної школи;
Д школи рецептивної естетики.

№ 76. Основоположником позитивістської моделі розвитку літературознавства був...

А І. Тен;
Б Ш. Сент-Бев;
В О. Потебня;
Г В. Дільтей;
Д. Ю. Лотман.

№ 77. Я. Грімм, Т. Бенфей, О. Веселовський стоять біля витоків...

А порівняльно-історичного методу;

Б формального методу;

В структурального методу;

Г психоаналітичного методу;

Д герменевтичного методу.

№ 78. Автором праці «Душа і міф: шість архетипів» є...

А К. Г. Юнг;

Б О. Потебня;

В Р. Барт;

Г З. Фройд;

Д К. Леві-Стросс.

№ 79. Вперше провів аналогію між словом, образом та літературним твором...

А О. Потебня;

Б Ф. де Соссюр;

В М. Гайдеггер;

Г З. Фройд;

Д А. Греймас.

№ 80. Виокремив у художньому образі зовнішню форму, внутрішню форму та значення...

А О. Потебня;

Б Ф. де Соссюр;

В М. Гайдеггер;

Г З. Фройд;

Д А. Греймас.

№ 81. Основоположником феноменологічного літературознавства був...

А Р. Інгарден;

Б Ф. де Соссюр;

В М. Гайдеггер;

Г З. Фройд;

Д А. Греймас.

№ 82. Переніс феноменологію на ґрунт літературознавства...

- А Р. Інгарден;
- Б Ф. де Соссюр;
- В М. Гайдеггер;
- Г З. Фройд;
- Д А. Греймас.

№ 83. Розглядав літературний твір як інтенціональний предмет...

- А Р. Інгарден;
- Б Ч. Пірс;
- В П. Рікер;
- Г Е. Фромм;
- Д Р. Барт.

№ 84. Герменевтика починає розвиватися в епоху...

- А Античності;
- Б Середньовіччя;
- В Відродження;
- Г Просвітництва;
- Д романтизму.

№ 85. Розробляв ідеї філософської герменевтики...

- А Г.-Г. Гадамер;
- Б О. О. Потебня;
- В Р. Інгарден;
- Г Р. Барт;
- Д К. Г. Юнг.

№ 86. Психоаналітичну концепцію художньої творчості запропонував...

- А З. Фройд;
- Б О. О. Потебня;
- В Р. Інгарден;
- Г Р. Барт;
- Д К. Г. Юнг.

№ 87. Метод архетипної критики розробив продовжувач ідей З. Фрейда...

А К.-Г. Юнг;

Б П. Рікер;

В О. О. Потебня;

Г Р. Інгарден;

Д Р. Барт.

№ 88. Слово «архетип» у перекладі з грецької означає...

А першообраз;

Б очищення;

В наслідування;

Г знак;

Д конвенційність.

№ 89. Автором праці «Конфлікт інтерпретацій» є...

А П. Рікер;

Б К.-Г. Юнг;

В О. О. Потебня;

Г Р. Інгарден;

Д Р. Барт.

№ 90. Засновники семіотики – ...

А Ф. де Соссюр та Ч. Пірс;

Б Г.-Г Гадамер та П. Рікер;

В З. Фрейд та К.-Г. Юнг;

Г К. Леві-Стросс та А. Греймас;

Д Р. Барт і Ю. Крістева.

№ 91. Семіотика – це метадисципліна, що досліджує...

А знаки і знакові системи;

Б енергетичну єдність природних та культурних процесів;

В ноосферу;

Г архітектоніку естетичних об'єктів;

Д феноменологію художніх феноменів.

№ 92. «Знак», «код», «семіозис», «комунікація» – ключові поняття...

А семіотики;

Б структуралізму;

В формалізму;

Г психолінгвістичної теорії;

Д постструктуралізму.

№ 93. «Структура», «система», «елемент», «функція», «модель» – це основні поняття...

А структуралізму;

Б постструктуралізму;

В герменевтики;

Г літературознавчої феноменології;

Д рецептивної естетики.

№ 94. К. Леві-Стросс, А. Греймас, Ц. Тодоров – це представники...

А структуралізму;

Б формалізму;

В рецептивної естетики;

Г герменевтики;

Д феноменологічного літературознавства.

№ 95. Вираз «Мова – це дім буття» належить...

А М. Гайдтгеру;

Б К. Леви-Строссу;

В Р. Барту;

Г П. Рікеру;

Д Р. Інгардену.

№ 96. «Нова критика» сформувалась у 20-30-ті рр. ХХ ст. у...

А Англії та США;

Б Франції;

В Німеччині;

Г Польщі;

Д Італії.

№ 97. Теорію рецептивної естетики обґрунтували...

- А Г.-Р. Яусс та В. Ізер;
- Б Г.-Г. Гадамер та П. Рікер;
- В Р. Барт та Ю. Крістева;
- Г Ч. Пірс та Ф. де Соссьюр;
- Д Р. Якобсон та К. Леві-Стросс.

№ 98. М. Фуко, Ж. Дерріда, Ж. Дельоз, Ж. Лакан, пізні Р. Барт та Ю. Крістева – представники...

- А постструктуралізму;
- Б формалізму;
- В герменевтики;
- Г рецептивної естетики;
- Д психоаналітичної критики

№ 99. Поняття «інтертекстуальність» було розроблене...

- А Ю. Крістевою;
- Б К. Леві-Строссом;
- В Р. Інгарденом;
- Г П. Рікером;
- Д В. Шкловським.

№ 100. Ж. Дерріда, основоположник деконструктивізму, дослідник...

- А французький;
- Б італійський;
- В німецький;
- Г англійський;
- Д польський.

№ 101. С. Павличко, О. Забужко, рання Н. Зборовська, В. Агеева, Т. Гундорова представляють...

- А феміністичну критику;
- Б нову критику;
- В неоміфологізм;
- Г феноменологічне літературознавство;
- Д структуралізм.

№ 102. Слово «герменевтика» походить від імені давньогрецького бога

- А Гермеса;
- Б Гефеста;
- В Діоніса;
- Г Аполлона;
- Д Плутона.

№ 103. Мистецтвом, теорією і практикою тлумачення, розуміння текстів є...

- А герменевтика;
- Б рецептивна естетика;
- В структуралізм;
- Г семіотика;
- Д формалізм.

№ 104. Перший герменевтичний трактат написав...

- А Аристотель;
- Б Августін Блаженний;
- В Ф. Д. Є. Шляєрмахер;
- Г В. Дільтей;
- Д П. Рікер.

№ 105. Складну діалектику частини та цілого у розумінні тексту відображає принцип...

- А герменевтичного кола;
- Б історизму;
- В універсальності;
- Г інтертекстуальності;
- Д нормативності.

№ 106. Виокремлював граматичну та психологічну інтерпретацію тексту...

- А Ф. Д. Е. Шляєрмахер;
- Б В. Дільтей;
- В Г.-Г. Гадамер;

Г П. Рікер;
Д М. Гайдеггер.

№ 107. «Немає ані «духу», ані розуму, ані мислення, ані свідомості, ані душі, ані волі, ані істини – все це ні до чого не придатні фікції», – стверджував, називаючи саме буття інтерпретацією, тобто способом володіння...

А Ф. Ніцше;
Б З. Фройд;
В Г.-Г. Гадамер;
Г П. Рікер;
Д М. Гайдеггер.

№ 108. Автором праць «Вступ до психоаналізу», «Глумачення сновидінь» є...

А З. Фройд;
Б Ф. Ніцше;
В Г.-Г. Гадамер;
Г П. Рікер;
Д М. Гайдеггер.

№ 109. Засновником феноменології у філософії є...

А Е. Гуссерль;
Б Г. В. Ф. Гегель;
В І. Кант;
Г О. Конт;
Д К. Ясперс.

№ 110. Виокремив у будові літературного твору чотири шари (звучання, значення, представлених предметів, схематизованих видів)...

А Р. Інгарден;
Б Ф. Ніцше;
В Г.-Г. Гадамер;
Г П. Рікер;
Д М. Гайдеггер.

№ 111. Стверджував, що літературний твір реалізується у читацькій конкретизації...

- А Р. Інгарден;
- Б Ф. Ніцше;
- В Г.-Г. Гадамер;
- Г П. Рікер;
- Д М. Гайдеггер.

№ 112. Поняття «форма», «прийом», «матеріал» – центральні для...

- А формалізму;
- Б структуралізму;
- В постструктуралізм;
- Г літературознавчої феноменології;
- Д міфокритики.

№ 113. Наратологія – це відгалуження...

- А структуралізму;
- Б міфокритики;
- В архетипного аналізу;
- Г психоаналізу;
- Д постструктуралізму.

№ 114. «Наратив», «нарація», «натор» – центральні поняття...

- А наратології;
- Б міфокритики;
- В архетипного аналізу;
- Г психоаналізу;
- Д постструктуралізму.

№ 115. Слово «античний» в перекладі з грецької означає...

- А давній;
- Б новий;
- В взірцевий;
- Г занепад;
- Д враження.

№ 116. Автором трагедії «Цар Едип» є

- А Есхіл;
- Б Софокл;
- В Евріпід;
- Г Сенека;
- Д Фрїніх.

№ 117. Доба Середньовіччя триває...

- А з XII ст. до н.е. по V ст. н.е.;
- Б з V ст. по XIV ст.;
- В з IV тис. до н.е. по I тис. до н.е.;
- Г з XIV ст. по XVII ст.
- Д протягом XVIII ст.

№ 118. Доба Відродження триває...

- А з XII ст. до н.е. по V ст. н.е.;
- Б з V ст. по XIV ст.;
- В з IV тис. до н.е. по I тис. до н.е.;
- Г з XIV ст. по XVII ст.;
- Д протягом XVIII ст.

№ 119. Література Античності розвивається протягом періоду...

- А з XII ст. до н.е. по V ст. н.е.;
- Б з V ст. по XIV ст.;
- В з IV тис. до н.е. по I тис. до н.е.;
- Г з XIV ст. по XVII ст.
- Д протягом XVIII ст.

№ 120. Література Просвітництва розвивається протягом...

- А з XII ст. до н.е. по V ст. н.е.;
- Б з V ст. по XIV ст.;
- В з IV тис. до н.е. по I тис. до н.е.;
- Г з XIV ст. по XVII ст.
- Д протягом XVIII ст.

№ 121. Література Стародавнього світу розвивається...

А з XII ст. до н.е. по V ст. н.е.;
Б з V ст. по XIV ст.;
В з IV тис. до н.е. по I тис. до н.е.;
Г з XIV ст. по XVII ст.;
Д протягом XVIII ст.

№ 122. Гомерівські поеми були записані спеціально для цього створеною комісією у...

А XII ст. до н.е.;
Б VIII ст. до н.е.;
В VI ст. до н.е.;
Г II ст. до н.е.;
Д I ст. до н.е.

№ 123. 1265–1321 – це роки життя...

А Данте Аліг'єрі;
Б Франческо Петрарки;
В Джованні Бокаччо;
Г Вільяма Шекспіра;
Д Франсуа Рабле.

№ 124. Літературу англійського Ренесансу представляє...

А Лопе де Вега;
Б Франческо Петрарка;
В Мігель де Сервантес Сааведра;
Г Вільям Шекспір;
Д Франсуа Рабле.

№ 125. Літературу іспанського Ренесансу представляє...

А Еразм Роттердамський;
Б Франческо Петрарка;
В Мігель де Сервантес Сааведра;
Г Вільям Шекспір;
Д Франсуа Рабле.

№ 126. Літературу французького Ренесансу представляє...

А Еразм Роттердамський;
Б Франческо Петрарка;
В Мігель де Сервантес Сааведра;
Г Вільям Шекспір;
Д Франсуа Рабле.

№ 127. Літературу італійського Ренесансу представляє...

А Еразм Роттердамський;
Б Франческо Петрарка;
В Мігель де Сервантес Сааведра;
Г Вільям Шекспір;
Д Франсуа Рабле.

№ 128. Літературу німецького Ренесансу представляє...

А Еразм Роттердамський;
Б Франческо Петрарка;
В Мігель де Сервантес Сааведра;
Г Вільям Шекспір;
Д Франсуа Рабле.

№ 129. Автором роману «Гаргантюа і Пантагрюель» є...

А Еразм Роттердамський;
Б Франческо Петрарка;
В Мігель де Сервантес Сааведра;
Г Вільям Шекспір;
Д Франсуа Рабле.

№ 130. Автором роману «Дон Кіхот» є...

А Еразм Роттердамський;
Б Франческо Петрарка;
В Мігель де Сервантес Сааведра;
Г Вільям Шекспір;
Д Франсуа Рабле.

№ 131. Автором поетичної «Книги пісень» є...

А Еразм Роттердамський;

Б Франческо Петрарка;
В Мігель де Сервантес Сааведра;
Г Вільям Шекспір;
Д Франсуа Рабле.

№ 132. Автором книги «Похвала Глупоті» є...

А Еразм Роттердамський;
Б Франческо Петрарка;
В Мігель де Сервантес Сааведра;
Г Вільям Шекспір;
Д Франсуа Рабле.

№ 133. Автором трагедії «Гамлет» є...

А Еразм Роттердамський;
Б Франческо Петрарка;
В Мігель де Сервантес Сааведра;
Г Вільям Шекспір;
Д Франсуа Рабле.

№ 134. Творчість Вергілія потрібно розглядати в контексті літератури...

А Давньої Греції;
Б Давнього Риму;
В Візантії;
Г Середньовічної Італії;
Д Ренесансної Флоренції.

№ 135. «Алькофрібас Назье» – це анаграма імені...

А Франческо Петрарки;
Б Франсуа Рабле;
В Мігеля Сервантеса;
Г Вільяма Шекспіра;
Д Еразма Роттердамського.

№ 136. Рідне місто Данте – це...

А Ровенна;
Б Флоренція;

В Парма;
Г Неаполь;
Д Рим.

№ 137. У романі Ф. Рабле «Гаргантюа і Пантагрюель» уявлення про авторський ідеал знайшли відображення у образі...

А втраченого раю;
Б Телемського монастиря;
В чарівного сну;
Г яблуневого саду;
Д Небесного Єрусалиму.

№ 138. «Іліада» та «Одіссея» є прекрасною ілюстрацією щодо...

А пентаметру;
Б гекзаметру;
В елегічного двовірша;
Г александрійського вірша;
Д асонансного вірша.

№ 139. Провідником Данте у пеклі та чистилищі (за твором «Божественна комедія») був...

А Гомер;
Б Есхіл;
В Софокл;
Г Вергілій;
Д Сенека.

№ 140. Творчість В. Шекспіра потрібно вивчати в контексті літератури...

А Античності;
Б Середньовіччя;
В Ренесансу;
Г Просвітництва;
Д класицизму.

№ 141. Творчість Гомера потрібно вивчати в контексті літератури...

А Античності;

Б Середньовіччя;
В Ренесансу;
Г Просвітництва;
Д класицизму.

№ 142. Поему «Пісня про Роланда» потрібно вивчати в контексті літератури...

А Античності;
Б Середньовіччя;
В Ренесансу;
Г Просвітництва;
Д класицизму.

№ 143. Творчість Вольтера потрібно вивчати в контексті літератури...

А Античності;
Б Середньовіччя;
В Ренесансу;
Г Просвітництва;
Д класицизму.

№ 144. Творчість Мольєра потрібно вивчати в контексті літератури...

А Античності;
Б Середньовіччя;
В Ренесансу;
Г Просвітництва;
Д романтизму.

№ 145. Творчість Ф. Петрарки потрібно вивчати в контексті літератури...

А Античності;
Б Середньовіччя;
В Ренесансу;
Г рококо;
Д класицизму.

№ 146. Творчість Ф. Рабле потрібно вивчати в контексті літератури...

А Античності;
Б Середньовіччя;
В Ренесансу;
Г бароко;
Д класицизму.

№ 147. Творчість Ф. Війона потрібно вивчати в контексті літератури...

А Античності;
Б Середньовіччя;
В Ренесансу;
Г бароко;
Д класицизму.

№ 148. Творчість Ж. Расіна потрібно вивчати в контексті літератури...

А Античності;
Б Середньовіччя;
В Ренесансу;
Г Просвітництва;
Д класицизму.

№ 149. Творчість Д. Дефо потрібно вивчати в контексті літератури...

А Античності;
Б Середньовіччя;
В Ренесансу;
Г Просвітництва;
Д класицизму.

№ 150. Творчість Дж. Свіфта потрібно вивчати в контексті літератури...

А Античності;
Б Середньовіччя;
В Ренесансу;
Г Просвітництва;
Д класицизму.

№ 151. Творчість А. Міцкевича належить до літератури...

А романтизму;

Б реалізму;
В модернізму;
Г постмодернізму;
Д бароко.

№ 152. Творчість Ф. Стендаля потрібно вивчати в контексті літератури...

А романтизму;
Б реалізму;
В модернізму;
Г постмодернізму;
Д бароко.

№ 153. Творчість Ф. Кафки яскраво представляє літературу...

А романтизму;
Б реалізму;
В модернізму;
Г постмодернізму;
Д бароко.

№ 154. Творчість П. Кальдерона потрібно вивчати в контексті літератури...

А романтизму;
Б реалізму;
В модернізму;
Г постмодернізму;
Д бароко.

№ 155. Творчість У. Еко є яскравим взірцем літератури...

А романтизму;
Б реалізму;
В модернізму;
Г постмодернізму;
Д бароко.

№ 156. Творчість Ч. Діккенса є хрестоматійним прикладом літератури...

А романтизму;

Б реалізму;
В модернізму;
Г постмодернізму;
Д бароко.

№ 157. Творчість В. Скотта потрібно належить до літератури...

А романтизму;
Б реалізму;
В модернізму;
Г постмодернізму;
Д бароко.

№ 158. Творчість В. Гюго потрібно вивчати в контексті літератури...

А романтизму;
Б реалізму;
В модернізму;
Г постмодернізму;
Д класицизму.

№ 159. Творчість О. де Бальзака потрібно вивчати в контексті літератури...

А романтизму;
Б реалізму;
В модернізму;
Г постмодернізму;
Д бароко.

№ 160. Творчість Г. Флобера є взірцевою щодо літератури...

А романтизму;
Б реалізму;
В модернізму;
Г постмодернізму;
Д бароко.

ПИТАННЯ ДО ЗАЛІКУ

1. Становлення історії літератури як базової літературознавчої дисципліни.
2. Академічні літературознавчі школи XIX – початку XX століття про підходи й методи пізнання світової літератури та національних літератур.
3. Усна народна творчість як об'єкт літературознавчого дослідження (міфологічна школа, порівняльне літературознавство, ритуальна критика).
4. Міфологічна основа художньої літератури і фольклор як матеріал для її реконструкції.
5. Світовий літературний процес у об'єктно-предметній сфері сучасного літературознавства: періоди, літературно-художні напрями, течії, школи.
6. Сучасне літературознавство і проблема канону.
7. Теорія літератури й літературознавча методологія.
8. Метод у літературознавстві. Проблеми сучасної літературознавчої методології.
9. Основні проблемно-понятійні поля літературознавчої методології (за З. Мітосек).
10. Дослідницькі стратегії сучасного літературознавства.
11. Проблема особистісного пізнання літературного твору.
12. Герменевтична традиція у літературознавстві.
13. Інтерпретація літературного твору в контексті ідей Г.-Г. Гадамера.
14. П. Рікер про конфлікт інтерпретацій.
15. Літературознавча феноменологія Р. Інгардена.
16. Рецептивна естетика. Констанцька школа у літературознавстві.
17. В. Ізер про художній та естетичних полюси твору.
18. Г. Р. Яусс про горизонти тексту та інтерпретатора.
19. Рецептивна поетика в українському літературознавстві
20. Ф. де Соссюр як передтеча структуралізму та семіотики.
21. Структуралізм: представники, фази розвитку. Структуралізм та формалізм.
22. Поняття про структуру. Літературний твір як структура.
23. Структуралізм та постструктуралізм.

24. Семіотика як наука про знаки та знакові системи.
25. Поняття про знак та його структуру.
26. Структуралізм та семіотика в концепціях А. Греймаса, Р. Барта, Ю. Крістевої, Ю. Лотмана, У. Еко.
27. Наратологія як відгалуження структуралізму.
28. Ключові поняття наратології: наратив, нарація, наратор.
29. Концепція оповідного твору. Подія і подієвість.
30. Фікційні та фактуальні твори: наративний аспект.
31. Авторі та читач у абстрактному й реальному вимірі.
32. Гомодієгетичний та гетеродієгетичний наратор.
33. Від структуралізму до постструктуралізму: еволюція розвитку літературознавчої думки наприкінці ХХ ст.
34. Постструктуралізм та постмодернізм. Постпостмодернізм. Метапостмодернізм.
35. Ж. Дерріда про «структуру, знак та гру» в дискурсі гуманітарних наук. Поняття про деконструкцію. Деконструкція – постструктуралізм – деконструктивізм.
36. Постструктуралізм в теоретичних концепціях Р. Барта. Поворот від твору до Тексту. Барт про «текст-задоволення» та «текст-наслоду».
37. Гасло «смерть автора» у постструктуралістському літературознавстві.
38. Ю. Крістева. Поняття про інтертекстуальність
39. У. Еко як представник постструктуралізму та письменник-постмодерніст. «Замітки на полях "Імені троянди"».
40. Феміністичні та постколоніальні студії як відгалуження постструктуралістського літературознавства.
41. Сучасна українська література і літературознавство: психоаналітичний дискурс та постструктуралістський контекст.
42. Поняття про гендер і гендерну проблематику. Гендерні дослідження. Принцип трансгресії та його реалізація у гендерних студіях.
43. Праця Ю. Крістевої «Бажання в мові».
44. Феміністична критика в контексті фемінізму і постфемінізму. С. де Бовуар. Фудожньо-філософські дослідження О. Забужко.
45. Основні положення теорії З. Фрейда та можливості їх застосування у літературознавстві.

46. З. Фройд про структуру особистості. Психоаналітичне пояснення природи художньої творчості. Фройд про тлумачення сновидінь.

47. Вчення К. Г. Юнга в контексті сучасного літературознавчого дискурсу. Юнг про місце й функції несвідомого у структурі особистості;

48. Поняття про колективне несвідоме, його прояви у суспільному й культурному житті. К. Г. Юнг про архетипи й символи, символічну сутність мистецтва.

49. Психоаналіз і постструктуралізм. Постфройдизм.

50. Психоаналіз й українська література та літературознавство. О. Забужко, В. Агеєва, С. Павличко.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Основна:

1. Астрахан Н. Буття літературного твору. Аналітичне та інтерпретаційне моделювання : монографія. Київ, 2014. 432 с.
2. Астрахан Н. Теорія літератури: основи, традиції, актуальні проблеми : навчальний посібник. Київ, 2021. 296 с.
3. Васильєв Є. Сучасна драматургія: жанрові трансформації, модифікації, новації : монографія. Луцьк, 2017. 532 с.
4. Дослідницькі стратегії сучасного літературознавства: навч. посіб. [для здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти спеціальностей 035 Філологія та 014 Середня освіта (Мова та література)] / уклад.: Т. М. Марченко, Л. І. Морозова, О. А. Писарева, М. Ю. Шкуропат, І. О. Скляр. Слов'янськ : Вид-во Б. І. Маторіна, 2018. 233 с.
5. Мазур М. Історико-філософська інтерпретація архетипів особистості як символічних образів колективного безсвідомого в рецептивному полі психоаналітичних поглядів Карла Густава Юнга. *Грані*. 2020. № 9. С. 40-64.
6. Натяжко С. М. Психоаналітичні дослідження в сучасному літературознавстві. *Питання літературознавства: науковий журнал*. 2015. № 91. С. 220-233.
7. Ференц Н. Теорія літератури і основи естетики. Київ, 2014. 511 с.
8. Червінська О. Аргументи форми : монографія. Чернівці, 2015. 384 с.
9. Черниш А. Психоаналітичний дискурс в українській літературі: витоки становлення. *Philological science and education: transformation and development vectors: Collective monograph. Vol. 2. Riga, Latvia: «Baltija Publishing»*, 2021. 422 p. P. 318-337.

Додаткова:

1. Астрахан Н. Методологія літературознавства: від XX до XXI століття. *Science and Education a New Dimension. Philology*. 2014. № II (5). Issue : 28. С. 34-37.
2. Баррі П. Вступ до теорії: літературознавство та культурологія / Пер. з англ. О. Погинайко. – Київ, 2008. 360 с.
3. Блум Г. Західний канон : книги на тлі епох / пер. з англ. під заг. ред. Р. Семківа. Київ, 2007. 720 с.
4. Білоус П. Теорія літератури : навч. посіб. Київ, 2013. 328 с.

5. Бодріяр Ж. Симулякри і симуляція / пер. з фр. В. Ховхун. Київ, 2004. 230 с.
6. Гадамер Г.-Г. Герменевтика і поетика : вибрані твори / Пер. з нім. Київ, 2001. 288 с.
7. Галич О. А. Історія літературознавства : підручник для студ. вищ. навч. закл.; голов. ред. А. С. Мнищенко. Київ : Либідь, 2013. 392 с.
8. Грабович Г. До історії української літератури: Дослідження, есеї, полеміка. Київ, 2003. 631 с.
9. Гундорова Т. І. Післячорнобильська бібліотека. Український літературний постмодерн = The Post-Chornobyl Library. Ukrainian Literary Postmodernism. Укр. наук. ін-т Гарвард. ун-ту, Ін-т критики. К. : Критика, 2005. 263 с.
10. Гундорова Т. Проявлення слова: дискурсія раннього українського модернізму. Вид. друге, перероб. та доп. К.: Критика, 2009. 448 с.
11. Деріда Ж. Письмо та відмінність / Пер. з фр. Шовкун В. Київ, 2003. 602 с.
12. Еко У. Роль читача. Дослідження з семіотики текстів / Пер. з англ. Мар'яни Гірняк. Львів: Літопис, 2004. 384 с.
13. Енциклопедія постмодернізму / За редакцією Ч. Вінквіста та В. Тейлора / Пер. з англ. Шовкуна В. Київ, 2003. 503 с.
14. Євшан М. Критика. Літературознавство. Естетика. Київ : Основи, 1998. 658 с.
15. Зборовська Н. Код української літератури: Проект психоісторії новітньої української літератури. Київ, 2006. 504 с.
16. Зборовська Н. Психоаналіз і літературознавство. Київ, 2003. 392 с.
17. Квіт С. Герменевтика стилю. Київ, 2013. 143 с.
18. Лексикон загального та порівняльного літературознавства / [за ред. А. Волкова] / В.о. Буковинського центру гуманітарних досліджень. Чернівці : Золоті литаври, 2001. 636 с.
19. Література. Теорія. Методологія / Пер. з польськ. С. Яковенка ; упорядк. і наук. ред. Д. Уліцької. Київ, 2008. 543 с.
20. Літературознавча енциклопедія : у 2 т. Т. 1 : А – Л / Авт.-уклад. Ю. Ковалів. Київ, 2007. 608 с.
21. Літературознавча енциклопедія : у 2 т. Т. 2 : М – Я / Авт.-уклад. Ю. Ковалів. Київ, 2007. 624 с.

22. Мірошник О. Психобіографічний метод у літературознавстві. Теорія питання та деякі аспекти практичного застосування. *Літературознавство. Фольклористика. Культурологія*. 2015. Вип. 18-20. С. 363-389.
23. Мітосек З. Теорія літературних досліджень / Пер. з пол. Гуменюка В. Сімферополь, 2005. 408 с.
24. Моклиця М. Модернізм як структура: Філософія. Психологія. Поетика. Луцьк, 2002. 390 с.
25. Наєнко М. К. Історія українського літературознавства і критики : навч. посіб. К. : Академія, 2010. 520 с. (Серія «Альма-матер»).
26. Наливайко Д. Теорія літератури й компаративістика. К. : Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2006. 347 с.
27. Ортега-і-Гасет Х. Вибрані твори / пер. з ісп. В. Табачковський та ін. Київ, 1994. 424 с.
28. Папуша І. Modus ropens. Нариси з наратології. Тернопіль, 2013. 259 с.
29. Слово. Знак. Дискурс. Антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст. / За ред. М. Зубрицької : 2-е вид., доповнене. Львів, 2001. 832 с.
30. Сторі Дж. Теорія культури та масова культура. Вступний курс / пер. з англ. С. Савченко. Харків, 2005. 360 с.
31. Фесенко В. Література і живопис : інтермедіальний дискурс : навчальний посібн. Київ, 2014. 398 с.
32. Філоненко С. Масова література в Україні: дискурс / гендер / жанр : монографія. Донецьк, 2011. 432 с.
33. Фрай Н. Великий код: Біблія і література / Пер. з англ. І. Старовойт. Львів, 2010. 347 с.
34. A Dictionary of Literary Terms and Literary Theory / Edited by J. A. Cuddon ; revised by C. E. Preston : fourth edition. Oxford, 1998. 1024 p.
35. Eaglton T. Literary Theory: An Introduction : 3rd edition. Minneapolis. 2008. 240 p.
36. Lehmann H-T. Postdramatic Theatre / Translated and with an Introduction by K. Jürs-Munby. London and New York, 2006. 214 p.
37. Literature in the Modern World. Critical Essays and Documents / Edited by D. Walder. New York. 2004. 552 p.
38. Mitchell W. J. T. Iconology : image, text, ideology. Chicago, 1986. 226 p.

Інтернет ресурси:

1. Сайт ЖДУ імені Івана Франка: <http://www.zu.edu.ua/>
2. Електронна бібліотека ЖДУ імені Івана Франка: <http://eprints.zu.edu.ua/>
3. The Internet Encyclopedia of Philosophy (IEP). Literary Theory: <https://iep.utm.edu/literary/>
4. Purdue Online Writing Lab. Literary Theory and Schools of Criticism: https://owl.purdue.edu/owl/subject_specific_writing/writing_in_literature/literary_theory_and_schools_of_criticism/index.html
5. Representations: <https://www.representations.org/>
6. Project Gutenberg: Free eBooks: <https://www.gutenberg.org/>
7. Open Yale Courses. Introduction to Theory of Literature: <https://oyc.yale.edu/english/engl-300>

Навчальне видання

Укладач: Астрахан Наталя Іванівна

**ІНСТРУКТИВНО-МЕТОДИЧНІ МАТЕРІАЛИ
ДО СЕМІНАРСЬКИХ ЗАНЯТЬ
ІЗ ОСВІТНЬОЇ КОМПОНЕНТИ
«АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ІСТОРІЇ ЛІТЕРАТУРИ І СУЧАСНОГО
ЛІТЕРАТУРОЗНАВСТВА»
ДЛЯ ЗДОБУВАЧІВ ДРУГОГО (МАГІСТЕРСЬКОГО) РІВНЯ ВИЩОЇ
ОСВІТИ**